

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

10 czerwca

Nr. 16

Rok 1933.

Cena numeru pojedynczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61. tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

Poz.: 140—z dnia 31 maja 1933 r. L. B. P. 6156/33 w sprawie kreowania oddziałów kontroli podatków 165

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU:

Poz.: 141—z dnia 21 kwietnia 1933 r. wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a związkami komunalnymi 166

OKOLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz.: 142—z dnia 12 kwietnia 1933 r. L. D. V. 15767/4/33 w sprawie obniżenia stawki podatku przemysłowego przy sprzedaży cukru Funduszowi Pomocy Bezrobotnym 172

143—z dnia 24 kwietnia 1933 r. L. D. V. 19572/6/33 w sprawie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn 173

144—z dnia 1 maja 1933 r. L. D. V. 20251/2/33 w sprawie ustalania stopy procentowej przy potrącaniu podatku od wynagrodzeń 173

145—z dnia 10 maja 1933 r. L. D. V. 20411/1/33 w sprawie zwalniania z pod zajęć egzekucyjnych rasowych owiec 174

146—z dnia 15 maja 1933 r. L. D. V. 23295/2/33 w sprawie ustalenia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej 174

147—z dnia 23 maja 1933 r. L. D. V. 21856/1/33 w sprawie stosowania ułatwień przy parcelacji oddzieleniowej 178

148—z dnia 26 maja 1933 r. L. D. VI. 6425/1/33 w sprawie zezwoleń na pobór soli nieskażonej do solenia śledzi, ryb i krabów morskich 178

Wyszły z druku Nr. Nr. 38 i 39 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 38, poz. 306—Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 kwietnia 1933 r. o uldze celnej na skóry gienzowe.

poz. 307—Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 maja 1933 r. o uldze celnej na stynki.

Nr. 39, poz. 314—Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 22 maja 1933 r. w sprawie wykonania konwersji wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne i obligacje, oraz konwersji tych listów zastawnych i obligacyj.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Sprostowanie

OGŁOSZENIA:

140.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 maja 1933 r.

L. B. P. 6156/33

w sprawie kreowania oddziałów kontroli podatków.

Do

Panów Prezesów Izb Skarbowych.

W związku z częściowym wprowadzeniem w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r. nowych

przepisów rachunkowo-kasowych, upoważniam Panów Prezesów do kreowania w Wydziałach III Izb osobnych oddziałów kontroli podatków do wykonywania czynności, wyszczególnionych w § 31 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania izb i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 613).

Oddziały kontroli podatków mają niezwłocznie przystąpić do cenzury rachunkowej ksiąg bierczych oraz usprawiedliwiających te

księgi dowodów za okres budżetowy 1932/33.

O sposobie przeprowadzania cenzury zostanie wydane osobne zarządzenie.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki*

141.

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU

z dnia 21 kwietnia 1933 r.

wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a związkami komunalnymi.

Komisje rozrachunkowe.

§ 1.

Celem uregulowania wzajemnych należności Skarbu Państwa i związków komunalnych tworzy się przy Izbach Skarbowych, z wyjątkiem Grodzkiej Izby Skarbowej w Warszawie, Komisje Rozrachunkowe.

§ 2.

W posiedzeniach Komisji Rozrachunkowej biorą udział stale: Prezes Izby Skarbowej — jako przewodniczący, Naczelnik Wydziału III-go Izby, Naczelnik Wydziału Samorządowego w Urzędzie Wojewódzkim. W posiedzeniach biorą nadto udział przedstawiciele tych związków komunalnych oraz tych instytucji państwowych, których należności mają być rozpatrywane przez Komisje.

Zebranie materiału rozrachunkowego.

§ 3.

Do dnia 30 czerwca 1933 r. winny poszczególne instytucje i urzędy państwowe przesłać do właściwych Komisji Rozrachunkowych wykazy sum należnych Skarbowi Państwa od związków komunalnych danego województwa po dzień 31 marca 1933 r. (wzór A) oraz wykazy sum należnych od Skarbu Państwa związkom komunalnym danego województwa po dzień 31 marca 1933 r. (wzór B). Powyższe nie dotyczy banków państwowych, dotyczy natomiast przedsiębiorstw państwowych, monopolów i funduszków.

Wykazy dotyczące gminy m. st. Warszawy winny być przesłane do Ministerstwa Skarbu.

§ 4.

Przy sporządzaniu wykazu wzoru A należy osobno podać należności zaległe nieuregulowane i osobno należności podlegające spłacie planowej.

Przez należności zaległe nieuregulowane należy rozumieć te wszystkie należności, które do dnia 31 marca 1933 r. winne były być ze

strony związku komunalnego zapłacone, a których regulacja nie nastąpiła (przetrzymane podatki państwowe, których spłata nie została rozłożona na raty, niezapłacone odsetki i raty od pożyczki, nieuregulowane przez związki komunalne świadczenia i t. d.).

Przez należności podlegające spłacie planowej rozumieć należy sumy, które związek komunalny dłużny jest Skarbowi Państwa, a spłata których nastąpić ma w r. 1933/34 i w latach następnych (udzielone pożyczki, zaległe a rozłożone na raty świadczenia zw. kom. jak np. koszty utrzymania policji, przetrzymane lecz rozłożone na ratelną spłatę podatki państwowe i t. d.).

§ 5.

Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk wzoru A należy podać:

(I. Należności zaległe nieuregulowane)

rodzaj należności — dokładnie wyszczególnić tak, by nie mogły powstać wątpliwości pod jaki dział i paragraf budżetu należność podpada (np. nieprzekazany podatek gruntowy i t. p.);

dział i paragraf budżetu — należy podać dział i paragraf budżetu na r. 1933/34, pod którym byłaby zapisana suma należności, gdyby wpłynęła;

dłużniczy związek komunalny — należy podać dokładną nazwę związku komunalnego, który zalega z uregulowaniem należności.

(II. Należności podlegające spłacie planowej):

suma przypadająca do płacenia w roku 1933/34 — należy podać sumę jaką z tytułu planu spłat danej należności winien związek komunalny zapłacić w roku budżetowym 1933/34;

dział i paragraf budżetu — należy podać dział i paragraf budżetu na rok 1933/34, pod którym suma powyższa zostanie zapisana;

ogólna suma należności na dzień 1.IV. 1933 r. — należy podać sumę długu istniejącą z tytułu danej należności na dzień 1.IV. 1933 r.;

całkowita spłata należności następuje w roku; należy podać rok budżetowy, w którym przypada płatność ostatniej raty.

§ 6.

Przy sporządzaniu wykazu wzoru B należy podać dokładnie: **rodzaj należności i wierzycielski związek komunalny;**

dział i paragraf budżetu — należy podać dział i paragraf budżetu r. 1933/34, z którego winna być wydatkowana należność;

przyczyny, dla których należność nie została uregulowana — należy wyjaśnić powody, dla których nastąpiło opóźnienie w regulacji zobowiązania.

§ 7.

Do dnia 30 czerwca 1933 r. winny związki komunalne przesłać do właściwych komisji rozrachunkowych wykazy sum należnych Skar-

bowi Państwa od związku komunalnego po dzień 31 marca 1933 r. (wzór C) i wykazy sum należnych od Skarbu Państwa związkowi komunalnemu po dzień 31 marca 1933 r. (wzór D).

Gmina m. st. Warszawy winna wykazy przesyłać do Ministerstwa Skarbu.

§ 8.

Przy sporządzaniu wykazu wzoru C należy podać szczegółowo rodzaj należności, nazwę urzędu lub instytucji, której związek komunalny jest dłużny, sumę, która została wstawiona do budżetu związku komunalnego na r. 1933/34 z przeznaczeniem na spłatę należności oraz dla należności grupy I — powód, dla którego należność nie została uregulowana.

§ 9.

Przy sporządzaniu wykazu wzoru D należy podać szczegółowo rodzaj należności, nazwę urzędu (instytucji) dłużniczego oraz czasokres, w jakim należność powstała.

§ 10.

Przy sporządzaniu wykazów należy podać należności wzgl. zobowiązania tak związku komunalnego, jak i wszystkich jego przedsiębiorstw i agend (elektrownie, gazownie, zakłady wodociągu i kanalizacji, szpitale, zakłady opiekuńcze i t. d.).

§ 11.

Rozrachunkowi podlegają wzajemne należności związków komunalnych i administracji państwowej, przedsiębiorstw państwowych, monopolów i funduszków (grupy A, B, C i D preliminarza budżetowego na rok 1933/34), nie podlegają natomiast należności banków państwowych.

§ 12.

Wykazy A i B winny być podpisane przez te osoby, które kierują rachunkowością urzędu i są upoważnione do wystawiania asygnat.

Wykazy C i D winny być podpisane przez kierowników związku komunalnego i osoby prowadzące rachunkowość związku. Do wykazu D mogą być doręczone odpisy rachunków.

Rozrachunek.

§ 13.

Rozrachunek winien być dokonywany kolejno według listy związków komunalnych danego województwa (gminy miejskie, powiatowe związki komunalne, gminy wiejskie).

§ 14.

Celem dokonania rozrachunku Komisja z pośród należności zaległych nieuregulowanych przez związki komunalne wobec Skarbu Państwa (wzór A grupa I i C grupa I) oraz na-

leżności wobec związków komunalnych od Skarbu Państwa (wzór B i D) — ustala jedynie należności bezsporne. Należności sporne winny być wyłączone z pod obrad do czasu wyjaśnienia przez związek komunalny i właściwy urząd państwowy, wzgl. władzę nadzorczą związku komunalnego i władzę centralną odnośnego urzędu państwowego.

§ 15.

Należności bezsporne podlegają rozrachunkowi wzajemnemu, przyczem z rozrachunku sporządza się protokół według wzoru E.

Protokół winien być podpisany przez obecnych, w każdym razie zaś winien być podpisany przez przewodniczącego Komisji Rozrachunkowej i przedstawiciela związku komunalnego, delegowanego przez związek komunalny dla przeprowadzenia rozrachunku. Obecność przedstawicieli zainteresowanych urzędów lub instytucyj nie jest potrzebna, o ile z dokumentów wyraźnie wynika bezsporność należności uznanych przez komisję jako bezsporne.

Protokół winien być sporządzony w 3 egzemplarzach, z których oryginał zostaje w aktach Izby Skarbowej, jeden odpis otrzymuje zainteresowany związek komunalny, drugi odpis — Ministerstwo Skarbu.

O wyniku dokonanego rozrachunku należy powiadomić zainteresowany urząd państwowy przez przesłanie mu „Zawiadomienia o dokonanym rozrachunku” (wzór F).

W zawiadomieniu wzoru F należy wpisywać tylko należności, które uległy wzajemnemu rozrachowaniu i dotyczą urzędu, do którego zostaje wysłane zawiadomienie.

Wypełniać poszczególne rubryki należy na podstawie protokołu Komisji Rozrachunkowej. Zawiadomienie winno być podpisane przez Prezesa Izby Skarbowej lub Naczelnika Wydziału III-go Izby.

§ 16.

Przy sporządzaniu protokołu (wzór E) należy dokładnie podawać rodzaj należności. Przy wypełnianiu rubryki „Budżet” należy podać liczbę i nazwę części budżetu r. 1933/34 oraz dział i paragraf, na który należy zarachować lub z którego winna być wydatkowana należność. W rubryce „uwagi” należy zaznaczać czy dana należność bezsporna została objęta dokonanym rozrachunkiem.

§ 17.

O ile po dokonaniu rozrachunku należności bezspornych wypadnie różnica na korzyść Skarbu Państwa, winien związek komunalny różnicę tę w ciągu 3 miesięcy od dnia przeprowadzenia rozrachunku uregulować. W wypadkach wyjątkowych Izba Skarbowa może okres spłaty przedłużyć do dnia 31 grudnia 1933 r. O ileby związek komunalny nie mógł różnicę uregulować lub proponował inny sposób regulacji, należy wówczas wnioski w sprawie regu-

lacji (zawarte w protokóle wzoru E) przesłać Ministerstwu Skarbu do decyzji.

§ 18.

O ile po dokonaniu rozrachunku należności bezspornych wypadnie różnica na korzyść związku komunalnego, wówczas należy wniosek Komisji Rozrachunkowej co do uregulowania różnicy przesłać Ministerstwu Skarbu do decyzji.

Wnioski w sprawie regulacji różnicy mogą być następujące:

- (1) uregulowanie gotówkowe,
- (2) zaliczanie różnicy na pokrycie należności podlegających spłacie planowej,
- (3) czasowe zawieszenie regulacji do czasu wyjaśnienia pretensyj spornych.

Ewidencja.

§ 19.

Izby Skarbowe założą księgi zatytułowane „Rozrachunek ze związkami komunalnymi” według wzoru G.

§ 20.

Na podstawie otrzymanych wykazów wzoru A gr. I Izby Skarbowe wpiszą do rubryk 1, 2, 3 zgłoszone należności Skarbu Państwa od związków komunalnych.

§ 21.

Na podstawie otrzymywanych wykazów wzoru D Izby Skarbowe wpiszą do rubryk 8, 9, 10 zgłoszenia należności od Skarbu Państwa na rzecz związków komunalnych.

Budżet Ministerstwa

Nazwa urzędu

WYKAZ SUM NALEŻNYCH

Skarbowi Państwa od związków komunalnych wojew.....

po dzień 31 marca 1933 r.

I. Należności zaległe nieuregulowane.

L. p.	Rodzaj należności	Dział i paragraf budżetu	Dłużniczy związek komunalny	Suma

§ 22.

Na podstawie protokółów Komisji Rozrachunkowych będą wypełniane rubryki 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13, 14.

§ 23.

W rubrykach 1, 4, 8, 11, zatytułowanych „Nr. dok.” (numer dokumentu) należy wpisywać liczby, pod którymi odnośne akty zostały wciągnięte do dziennika.

§ 24.

Na podstawie ksiąg „Rozrachunku ze związkami komunalnymi” — rubryki 6, 7, 13, 14 — Izby Skarbowe sporządzą zestawienie do dnia 31 grudnia 1933 r. według obowiązującego układu dla zamknięć rachunkowych i zestawienia powyższe przesłać do Ministerstwa Skarbu.

§ 25.

Po dokonaniu rozrachunku przewidzianego w niniejszym zarządzeniu Komisje Rozrachunkowe kończą swą działalność.

§ 26.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy związków komunalnych województwa śląskiego.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Adam Koc*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Bronisław Pteracki*

(Monitor Polski z dn. 20.V. 1933 r. Nr. 116, poz. 154).

Wzór A.

II. Należności podlegające spłacie planowej.

L. p.	Rodzaj należności	Dłużniczy związek komunalny	Suma przypadająca do płacenia w r. 1933/34	Dział i paragraf budżetu	Ogólna suma należności na dzień 1. IV. 1933	Całkowita spłata należności następuje w roku

Budżet Ministerstwa

Wzór B.

Urząd

WYKAZ SUM NALEŻNYCH

z budżetu Ministerstwa, urząd

związkom komunalnym województwa

po dzień 31 marca 1933 r.

L. p.	Rodzaj należności	Wierzycielski związek komunalny	Suma należności	Dział i paragraf budżetu	Przyczyny dla których należność nie została uregulowana

Województwo

Wzór C.

Związek komunalny

WYKAZ SUM NALEŻNYCH

Skarbowi Państwa od

po dzień 31 marca 1933 r.

I Należności zaległe niuregulowane.

L. p.	Nr. konta Ks. Główn. Zw. Komun.	Rodzaj należności	Urząd (Instytucja) któremu związek komunalny jest winien	Suma	Przyczyny, dla których należność nie została uregulowana

II. Należności podlegające spłacie planowej.

L. p.	Rodzaj należności	Suma przeznaczona w budżecie zw. komunaln. na r. 1933/34 na spłatę należności	Dział i paragraf budżetu zw. komunalnego

Województwo

Wzór D.

Związek komunalny

WYKAZ SUM NALEŻNYCH

od Skarbu Państwa związkowi komunalnemu

po dzień 31 marca 1933 r.

L. p.	Rodzaj należności	Urząd (Instytucja) który jest dłużny	Czasokres powstania należności	Suma

Izba Skarbowa w

Komisja Rozrachunkowa.

Wzór E.

PROTOKÓŁ KOMISJI ROZRACHUNKOWEJ

w sprawie rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a związkiem

komunalnym województwa

przeprowadzonego w dniu 1933 r.

Obecni:

ze strony Izby Skarbowej

„ „ Urzędu Wojewódzkiego

„ „ zainteresowanych urzędów i instytucji

„ „ związku komunalnego

A. Komisja uznała za bezsporne następujące należności zaległe i nieuregulowane wobec skarbu Państwa przez związek komunalny:

L. p.	Rodzaj należności	Budżet		Suma	Uwagi
		Część	Dz. §		

B. Komisja uznała za bezsporne następujące należności od Skarbu Państwa na rzecz Związku komunalnego.....

L. p.	Rodzaj należności	Budżet		S u m a	U w a g i
		Część	Dz. §		

Wobec powyższego wzajemnemu wyrównaniu podlegają należności wymienione w grupie A L. p. na łączną sumę zł..... i należności w grupie B. L. p. na łączną sumę zł.....

Po dokonaniu rozrachunku pozostały nieuregulowane należności wymienione w grupie L. p. przypadające na rzecz od..... od..... w zł.....

W sprawie uregulowania sumy powyższej Komisja stawia wniosek następujący:

Nadto istnieją należności sporne zgłoszone: ze strony Skarbu Państwa na sumę zł..... ze strony Związku Komunalnego..... na sumę zł.....

Izba Skarbowa w.....
Komisja Rozrachunkowa.

Wzór F.

ZAWIADOMIENIE O DOKONANYM ROZRACHUNKU.

Do.....

w.....

Zawiadamia się, iż rozrachunkiem objęte zostały następujące należności:

A. Należności zw. kom. wobec Skarbu Państwa (Urząd.....)

L. p.	Rodzaj należności	Dłużniczy związek komunalny	S u m a	Budżet
				Część — dz. — §

B. Należności Skarbu Państwa (Urząd.....) wobec zw. kom.

L. p.	Rodzaj należności	Wierzycielski związek komunalny	S u m a	Budżet
				Część — dz. — §

(Str. 1)

Wzór G.

Izba Skarbowa w

KSIĘGA ROZRACHUNKU ZE ZWIĄZKAMI KOMUNALNEMI

(Str. 2)

Należność Zw. Kom. woj. wobec Skarbu Państwa

Nr. dok.	Rodzaj należności	Suma	Uznano za bezsporne		Podlega rozrachunkowi	
			Nr. dok.	Suma	Suma	Budżet Część dz. §
1	2	3	4	5	6	7

(Str. 3)

Zadłużenie Skarbu Państwa wobec Zw. Kom. Woj.

Nr. dok.	Rodzaj należności	Suma	Uznano za bezsporne		Podlega rozrachunkowi	
			Nr. dok.	suma	Suma	Budżet Część dz. §
8	9	10	11	12	13	14

142.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 kwietnia 1933 r.

L. D. V. 15767/4/33

w sprawie obniżenia stawki podatku przemysłowego przy sprzedaży cukru Funduszowi Pomocy Bezrobotnym.

Do

Rady Naczelnej Polskiego Przemysłu Cukrowniczego w Warszawie, Moniuszki 11.

Na skutek pisma z dn. 24 marca 1933 r. L. dz. 131. W/33, Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) obniża do 2% stawkę scalonego podatku przemysłowego od cukru, pobieranego w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 703) od obrotów zrzeszonych cu-

krowni, reprezentowanych przez Radę Naczelną, uzyskanych ze sprzedaży Funduszowi Pomocy Bezrobotnym 20.000 kwintali kryształu po cenie zł 20 za kwintal łącznie z workiem loco cukrownia.

Dyrektor Departamentu:

(—) W. Koszko

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. V. 15767/4/33.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1933 r.

Wszystkim Izdom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

udziela się do wiadomości i zastosowania.

Dyrektor Departamentu:

(—) W. Koszko

143.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1933 r.

L. D. V. 19572/6/33

w sprawie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Nawiązując do okólnika z dnia 10 kwietnia 1933 r. Nr. D. V. 17427/6 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 13, poz. 126), Ministerstwo Skarbu oznajmia, że — wobec zaszczej omyłki pisarskiej w punkcie I powołanego okólnika — zamiast „do dnia 1 kwietnia 1934” winno być „do dnia 1 kwietnia 1933” punkt I tego okólnika otrzymuje następujące brzmienie:

„I. Mimo wyrażenia, zawartego w art. 5 powyższej ustawy, iż w razie uiszczenia do dnia 1 stycznia 1934 r. całego podatku — nowa taryfa będzie stosowana do rat, płatnych po 1 kwietnia 1933 r., Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż raty, **płatne dnia 1 kwietnia 1933 r.**, podlegają także nowej taryfie, gdyż w zdaniu końcowym cytowanego artykułu wymaga się, aby jedynie raty płatne **do dnia 1 kwietnia 1933 r.** były uiszczone według starej taryfy”.

Naczelnik Wydziału:

(—) *Werner*

144.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 maja 1933 r.

L. D. V. 20231/2/33

w sprawie ustalania stopy procentowej przy potrącaniu podatku od wynagrodzeń.

Do

Izby Skarbowej w Kielcach.

Zwraca się załączniki do sprawozdania z dnia 24 kwietnia 1933 r. L. W. II. 26817 3/33 z następującym wyjaśnieniem:

Wedle art. 111 ustawy o państwowym podatku dochodowym podatek od wynagrodzeń pobiera się przy każdorazowej wypłacie, przy czym podstawę do ustalenia stopy procentowej przypadającego do potrącenia podatku stanowi wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym.

Z powyższego wynika, że miarodajnymi do ustalenia stopy procentowej są dwa elementy: suma wypłaconego wynagrodzenia oraz okres

czasu, za który wynagrodzenie zostało wypłacone.

Tak też tę sprawę ujmuje rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1922 r., uważając za niezbędne przy składaniu przez służbodawców wykazów potrąceń oznaczenia sumy wypłaconego wynagrodzenia oraz okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie.

Natomiast dla ustalenia wysokości stopy procentowej obojętnym jest sposób, w jaki pracodawca oblicza należne pracownikowi za dany okres wynagrodzenie, gdyż sposób obliczania wynagrodzenia jest sprawą czysto osobistą pomiędzy pracodawcą a pracownikiem.

Tak więc, o ile pracodawca za okres miesięczny wypłacił pracownikowi 200 zł, obojętnym jest, czy wynagrodzenie to zostało ryczałtowo zgóry ustalone, czy też obliczone w stosunku do ilości przepracowanych w tym miesiącu 100 godzin po zł 2.— za godzinę względnie 10 dniówek po zł 20.— za każdy przepracowany dzień.

W każdym wypadku suma otrzymanego za okres miesięczny wynagrodzenia w celu doprowadzenia do stosunku rocznego winna być pomnożona przez dwanaście.

Przy dekadowych wypłatach mnożnik ten wynosi 36 przy tygodniowych 52 i tylko w tych wypadkach, gdy wypłata skutecznia się codziennie tak naprzykład w niektórych branżach przemysłu sezonowego względnie przy dniówkowej pracy na roli, winien być zastosowany mnożnik 300.

Z tych względów należy uznać postępowanie Urzędu Skarbowego w Będzinie za niewłaściwe, jako sprzeczne z obowiązującymi w tej mierze normami prawnymi.

Poleca się przeto Izbie Skarbowej wydać podległym organom odpowiednie treściwe pouczenie celem uniknięcia na przyszłość niepotrzebnych alarmów, tembardziej niepożądanych, gdy chodzi o szerokie rzesze pracujących.

Treść niniejszego zarządzenia należy podać do wiadomości Unji Polskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego w Katowicach.

Podsekretarz Stanu:

(—) *K. Rożnowski*

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. V. 20231/2/33.

Warszawa, dnia 1 maja 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

podaje się do wiadomości oraz ścisłego zastosowania się.

Dyrektor Departamentu:

(—) *W. Koszko*

145.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 maja 1933 r.

L. D. V. 20411/1/33

w sprawie zwalniania z pod zajęć egzekucyjnych rasowych owiec.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Celem poparcia akcji, zmierzającej do podniesienia ilości i jakości krajowej produkcji wełny przez rozszerzenie hodowli rasowych owiec, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby urzędy skarbowe uciekały się do zajęcia rasowych owiec, zarejestrowanych w Izbach Rolniczych oraz w Związku Hodowców Owiec w Warszawie, Pomorskim Związku Hodowców Owiec w Toruniu, Wielkopolskim Towarzystwie Hodowców Owiec w Poznaniu i Małopolskim Towarzystwie Rolniczym we Lwowie oraz Krakowie — tylko w ostateczności, gdy zobowiązany nie posiada innego majątku ruchomego podlegającego zajęciu, albo jeżeli majątek ten nie wystarcza na zaspokojenie poszukiwanej należności.

W tych wypadkach, gdy zobowiązany dopuści do przymusowej sprzedaży zajętych owiec, należy o terminie licytacji zawiadomić każdorazowo odnośną organizację lub Izbę Rolniczą.

Podsekretarz Stanu:

() *K. Rożnowski*

146.

OKÓLNIAK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 maja 1933 r.

L. D. V. 23295/2/33

w sprawie ustalenia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z postanowieniami ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248) zarządza się co następuje:

I. Ustalenie podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej.

a) I. grupa kontyngentowa (na podstawie podatku gruntowego).

Celem zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej na 1933 rok w I grupie kontyngentowej należy w każdym urzędzie skarbowym sporządzić dwa „Rejestry dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej” (załącznik Nr. 1). Do pierwszego „Rejestru” a) należy wciągnąć wszystkich płatników państwowego podatku gruntowego w danym okręgu, opłacających ponad 25 zł do 60 zł włącznie państwowego podatku gruntowego, do drugiego zaś b) wszystkich tego rodzaju płatników — opłacających ponad 60 zł tego podatku bez progresji i regresji. Nie należy wciągać do „Rejestru” płatników zwolnionych od opłacania nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl art. 4 ustawy, a zwłaszcza właścicieli gospodarstw rolnych do 7 ha włącznie obszaru ziemi, które są zawsze zwolnione od opłacania daniny.

Przy wciąganiu do „Rejestru” poszczególnych płatników należy narazie wypełniać kolumny od 1 do 5 włącznie „Rejestru”. W kolumnie 2 należy podać imię i nazwisko płatnika państwowego podatku gruntowego, a przy osobach prawnych — nazwę osoby prawnej. W kolumnie 3 należy podać miejsce zamieszkania płatnika państwowego podatku gruntowego, a przy osobach prawnych siedzibę osoby prawnej. W kolumnie 4 należy podać miejsce położenia jednostki gospodarczej, podlegającej podatkowi gruntowemu. W kolumnie 5 należy podać państwowy podatek gruntowy bez progresji i regresji, opłacany w danym okręgu przez płatników państwowego podatku gruntowego.

W okręgach, gdzie państwowy podatek gruntowy jest przypisywany jednostkom zbiorowym należy dane, co do wysokości państwowego podatku gruntowego zaczerpnąć z repartycji podatku, dokonanej przez urzędy gminne. O ile chodzi o b. zabór pruski, tam gdzie jest mowa o państwowym podatku gruntowym, należy rozumieć państwowy dodatek do podatku gruntowego.

Zaznacza się, że podstawą obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej na 1933 rok jest państwowy podatek gruntowy przypisany na 1933 rok.

b) II grupa kontyngentowa (na podstawie obrotu).

Celem zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej na 1933 rok w II grupie kontyngentowej — należy w każdym urzędzie skarbowym sporządzić dwa „Rejestry” dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej (Załącznik Nr. 2). Do pierwszego „Rejestru” a) należy wciągnąć wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe o obro-

cie ponad 20.000 zł do 50.000 zł włącznie, do drugiego — b) wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe o obrocie ponad 50.000 zł.

Nie należy wciągać do „Rejestrów” przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, zajęć przemysłowych oraz samodzielnych wolnych zajęć zawodowych zwolnionych od opłacania nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl art. 4 ustawy.

Przy wciąganiu do „Rejestrów” poszczególnych przedsiębiorstw i zajęć należy na razie wypełniać kolumny od 1 do 6 włącznie „Rejestrów”. W kolumnie 2 należy podać imię i nazwisko właściciela przedsiębiorstwa, przy osobach prawnych — nazwę osoby prawnej (firmy); o ile chodzi o zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe — imię i nazwisko osoby, wykonywującej dane zajęcie. W kolumnie 3 należy podać miejsce zamieszkania osób wymienionych w kolumnie 2. W kolumnie 4 należy podać rodzaj prowadzonego przedsiębiorstwa lub wykonywanego zajęcia. W kolumnie 5 należy podać miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia przemysłowego, a o ile chodzi o samodzielne wolne zajęcia zawodowe miejsce zamieszkania wykonywującego dane zajęcie. W kolumnie 6 należy podać obrót ustalony z danego przedsiębiorstwa lub zajęcia przy wymiarze podatku przemysłowego za 1931 rok.

Kwestja zryczałtowanego oraz scalonego podatku od obrotu nie jest aktualna w bieżącym roku podatkowym nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Przy spółkach akcyjnych, spółkach z ogr. odp. i innych przedsiębiorstwach, o których mowa w art. 54 ust. 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym należy w kolumnie 6 „Rejestrów” podać łączny obrót ze wszystkich należących do nich zakładów.

Nadzwyczajną daninę majątkową w II grupie kontyngentowej dla spółek akcyjnych obliczają oddziały bilansowe Izby Skarbowych.

c) III grupa kontyngentowa (na podstawie przychodu z nieruchomości miejskich oraz niektórych budynków w gminach wiejskich).

Celem zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej należy w każdym urzędzie skarbowym sporządzić dwa „Rejestry dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej” (załącznik Nr. 3). Do pierwszego „Rejestru” a) należy wciągnąć wszystkie nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, których roczny przychód względnie wartość czynszowa wynosi ponad 1000 zł do 2.000 zł włącznie, zaś do drugiego — wszystkie nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, których roczny przychód względnie wartość czynszowa wynosi ponad 2.000 zł.

Nie należy wciągać do „Rejestrów” nieruchomości oraz budynków zwolnionych od opłacania nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl art. 4 ustawy.

Przy wciąganiu do „Rejestrów” poszczególnych nieruchomości i budynków należy narazie wypełniać kolumny od 1 do 5 włącznie. W kolumnie 2 należy podać imię i nazwisko właściciela nieruchomości względnie budynku, a przy osobach prawnych nazwę tej osoby. W kolumnie 3 należy podać miejsce zamieszkania właściciela nieruchomości względnie budynku, a o ile chodzi o osoby prawne — ich siedzibę. W kolumnie 4 należy podać miejsce położenia nieruchomości względnie budynku (miejscowość, ulica, Nr. domu). W kolumnie 5 należy podać roczny przychód względnie wartość czynszową z nieruchomości lub budynku, przyjętą za podstawę wymiaru państwowego podatku od nieruchomości miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich na 1933 rok podatkowy.

Nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej na obszarze województwa śląskiego oraz sposób ustalania rocznego przychodu względnie wartości czynszowej dla obliczenia tej daniny oznacza specjalne rozporządzenie Ministra Skarbu.

Danych powyższych należy zasięgnąć u władz samorządowych, które wymierzyły państwowy podatek od nieruchomości miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich.

II. Zarządzenia wspólne.

Akcję zestawienia podstaw obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej należy zakończyć w urzędach skarbowych i oddziałach bilansowych Izby Skarbowych — w terminie do dnia 15 czerwca br., w I grupie kontyngentowej — w terminie do dnia 15 lipca br., w III grupie kontyngentowej — w terminie do dnia 15 sierpnia br.

Po zakończeniu akcji należy w obu „Rejestrach” w każdej grupie kontyngentowej podsumować podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny (podatek gruntowy, obrót, roczne komorne względnie wartość czynszową).

Celem obliczenia zwyżek względnie zniżek kontyngentowych przedłożą urzędy skarbowe Izdom Skarbowym w nieprzekraczalnym terminie:

1) do dnia 20 czerwca b. r.

a) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej” z przedsiębiorstw i zajęć o obrocie do 50.000 zł: ilość pozycji obliczeniowych daniny, sumę obrotu z kolumny 6 „Rejestru”.

b) na podstawie „Rejestru dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej” z przedsiębiorstw i zajęć o obrocie ponad 50.000 zł: — ilość pozycji daniny oraz sumę obrotu.

147.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 maja 1933 r.

L. D. V. 21856/1/33

w sprawie stosowania ułatwień przy parcelacji oddłużeniowej.

Do

Panów Prezesów Izb Skarbowych oraz
Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego
Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Uchwałą Komitetu Ekonomicznego Ministrów została zlecona Państwowemu Bankowi Rolnemu koordynacja prac w zakresie parcelacji oddłużeniowej.

Do wzmożenia procesów parcelacyjnych przywiązuje Rząd duże znaczenie, gdy wzmożenie obrotu ziemią umożliwi warsztatom rolnym zdobycie środków, potrzebnych do usunięcia trudności płatniczych, co niewątpliwie przyczyni się do ożywienia życia gospodarczego kraju.

W tym też zakresie w ostatnim czasie wydanych zostało szereg ustaw i rozporządzeń, z których jako najważniejsze wymienić należy ustawę z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 221) oraz Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie segregacji wierzytelności na nieruchomościach ziemskich, parcelowanych w celu spłaty uciążliwych zobowiązań (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654), zmienione ustawą z dnia 29 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 271).

Powodzenie tej akcji jest jednak zawisłe od sprężystości jej wykonania, które jest zależne w dużej mierze od sprawnego funkcjonowania całego aparatu państwowego, mającego styczność z parcelacją. Przeciąganie bowiem załatwienia poszczególnych spraw może zniechęcić zainteresowanych, a tem samem utrudnić realizację zamierzeń Rządu.

Z tych względów proszę Panów Prezesów (Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego) o natychmiastowe wydanie podległym urządóm zarządzeń, wyjaśniających cel akcji i znaczenie, jakie przywiązuje Rząd do jej wykonania, oraz nakazujących jaknajściślejszą współpracę z lokalnymi oddziałami Państwowego Banku Rolnego w zakresie akcji parcelacyjnej oraz likwidacji zadłużenia rolniczego.

Przywiązując zasadniczą wagę do tego, by wszelkie sprawy związane z parcelacją były załatwiane bez najmniejszej zwłoki i zbędnej formalistyki, proszę o wydanie polecenia, aby urzędy skarbowe na żądanie organów Państwowego Banku Rolnego udzielały niezwłocznie wszelkich informacji, dotyczących się stanu zaległości podatkowych parcelowanych majątków, oraz innych potrzebnych wyjaśnień, mających związek z parcelacją.

W dziedzinie segregacji zaległości podatkowych na poszczególne działki, powstałe z parcelacji, stosować należy jaknajdalej idące ułatwienia w ramach powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

23.VIII.1932 r., w szczególności przez zawieranie z właścicielami parcelowanych nieruchomości dobrowolnych układów o segregacji tych obciążeń zgodnie z art. 1 cz. 1 p. b. cyt. rozporządzenia.

Wreszcie należy nawiązać jaknajściślejszą współpracę z oddziałami Państwowego Banku Rolnego w kierunku likwidacji zaległości podatkowych w drodze przyjmowania 4½%-owych listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego stosownie do rozporządzenia z dnia 30 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 198).

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki*

148.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 maja 1933 r.

L. D. VI. 6425/1/33

w sprawie zezwoleń na pobór soli nieskażonej do solenia śledzi, ryb i krabów morskich.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu
Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział
Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych mylnie interpretując przepis § 36 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 609) wydają fabrykom przemysłu rybnego zezwolenia na nabycie soli nieskażonej po cenie soli przemysłowej do solenia wędzonych śledzi, przyrządzania marynat i konserw rybnych.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że powyższe zezwolenia mogą być wydawane zainteresowanym przedsiębiorstwom, używającym soli wyłącznie do solenia **świeżych** śledzi, ryb i krabów morskich, a więc w celu utrwalenia tychże. Natomiast w przypadkach dalszego przyrządzania utrwalonych już ryb, gdy artykułom tym nadaje się pewien smak (np. przy wędzeniu lub fabrykacji marynat i konserw), odnośne przedsiębiorstwa mogą używać do solenia tych artykułów wyłącznie sól jadalną po cenach normalnych.

O powyższem należy niezwłocznie powiadomić podległe urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

Kierownik Departamentu

(—) *St. Widomski***SPROSTOWANIE.**

W komunikacie Ministerstwa Skarbu, umieszczonym w „Monitorze Polskim” z dnia 29 kwietnia 1933 r. Nr. 99, a dotyczącym uchwały Rady Towaroznawczej przy Ministerstwie Skarbu z dn. 31 stycznia 1933 r., w p. 4, wiersz 2, powinno być „200 mm.. a nie „200 m”, w p. 5, wiersz ostatni „400 gr” a nie „1,2 kg” oraz w p. 22, wiersz ostatni „poz. 149 p. 2” a nie „poz. 143 p. 2”.